

Sygn. akt II Kp 421/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Sylwia Szmigielska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 193 k.k.

na skutek zażalenia Straży Miejskiej w B. i M. B.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 i 2 k.p.k. i art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie skarżących **Straży Miejskiej w B. i M. B.** na postanowienie z dnia 22 czerwca 2017r. Zastępcy Prokuratora Rejonowego w Dzierżoniowie o odmowie wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W dniu 12 maja 2017r. do Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie wpłynęło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, z którego wynika, iż podczas interwencji wykonywanej przez (...) z J. w B. przy ul. (...) mogło dojść do naruszenia prawa.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017r. Zastępca Prokuratora Rejonowego w D. w sprawie PR 2 Ds. 508/17 odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie dotyczącej naruszenia miru domowego w dniu 9 maja 2017r. w B. przez ustalonych sprawców poprzez wdarcie się do mieszkania na szkodę M. B. tj. czynu z art. 193 k.k. – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

Na powyższe postanowienie, zażalenie w terminie złożyli Straż Miejska w B. oraz pokrzywdzony M. B..

W zażaleniu złożonym przez Straż Miejską podniesiono, iż prowadzone czynności zostały przeprowadzone lakonicznie, a nie ustalono dlaczego interwencja

w ogóle nastąpiła, skąd powzięto informację o niewłaściwym traktowaniu zwierząt, jakie stowarzyszenie podjęło czynności, by do interwencji mogło dojść i jaki zgromadzili materiał dowodowy, dlaczego nie powiadomiono organów właściwych do wejścia do mieszkania oraz czy na wejście do mieszkania jego właściciel wyraził zgodę. Wskazano również, iż poza rozpytaniem świadka D. S. i K. K., nie wykonano żadnych czynności uzasadniających wydanie decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący wskazał, iż stosowne w tym zakresie organy nie zostały powiadomione o czynnościach wykonywanych przez przedstawicieli (...) i wniósł o wszczęcie postępowania przygotowawczego i przeprowadzenie koniecznych czynności procesowych celem uzyskania podstaw do podjęcia właściwej decyzji o merytorycznym zakończeniu postępowania.

W złożonym zażaleniu M. B. wniósł o „sumienne” rozpatrzenie sprawy i przesłuchanie wszystkich osób. W uzasadnieniu wskazał, iż w czasie kiedy dokonywano interwencji z udziałem (...) nie było go w domu, a osoby występujące w imieniu (...) w trakcie wykonywanych czynności w jego mieszkaniu przekroczyły prawo i swoje uprawnienia, których jednak nikt nie zbadał.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Dzierżoniowie przekazując powyższe zażalenia do rozpoznania Sądowi, wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia wskazując, iż podnoszone w zażaleniu zarzuty nie zawierają argumentów merytorycznych, a skarżący i pokrzywdzony nie wskazują naruszeń jakich miano się dopuścić. Podniósł również, iż M. B. nigdy nie pisał zażalenia, a jedynie podpisał się pod złożonym środkiem zaskarżenia.

Sąd po dokonaniu analizy akt sprawy PR 2 Ds. 508.2017 uznał, iż niezależnie od argumentacji zawartej w zażaleniu, wobec braku możliwości zweryfikowania poczynionych przez prokuratora ustaleń oraz ich oceny prawnej, w oparciu o materiał zgromadzony w toku czynności sprawdzających, należy uchylić zaskarżone postanowienie. W sytuacji bowiem, gdy skarżący jak i M. B., nie będący podmiotem profesjonalnym, ogólnie zarzucają nieprawidłowość wydanej decyzji procesowej, Sąd zobowiązany jest badać jej prawidłowość w każdym zakresie.

Odnosnie wydanego postanowienia co do odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, wskazać należy, iż zdaniem Sądu, ustalenia poczynione w toku czynności sprawdzających, a przynajmniej te znajdujące odzwierciedlenie w aktach przedmiotowego postępowania, nie dają podstawy do uznania, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających wszczęcie tego postępowania, bowiem takich danych, pomimo możliwości, nie zgromadzono. Z analizy akt wynika jedynie, iż w wyniku sprawdzenia dokonanego przez funkcjonariusza Policji, dokonano jedynie rozpytania D. S. i K. K., pomimo posiadania wiedzy o innych osobach biorących udział w czynnościach w dniu 9 maja 2017r. Natomiast pomimo powyższego ustalenia nie sprawdzono (a przynajmniej nie znajduje to żadnego odzwierciedlenia w aktach sprawy) tych osób, tj. K. P. i jeszcze jednej osoby (której organ sprawdzający nie ustalił danych osobowych) i nie dokonano ich przesłuchania na przedmiotową interwencję z dnia 9 maja 2017r. Z tych względów zdaniem Sądu należałoby wykonać przedmiotowe czynności i dokonać przesłuchania ich celem ustalenia, skąd (...) dowiedział się o złym traktowaniu zwierząt, czy w miejscu interwencji był właściciel mieszkania, a jeśli nie, czy osoby te w jakikolwiek sposób próbowały ustalić, gdzie w tym czasie przebywał i dlaczego bez zgody właściciela mieszkania przedstawiciele stowarzyszenia weszli do niego i wykonywali czynności. Organ przygotowawczy winien ustalić także, dlaczego przedstawiciele (...) wykonywali czynności bez asysty Policji, czy posiadali decyzję wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce pobytu zwierzęcia dotyczącego niewłaściwego traktowania zwierząt (zgodnie z art. 6 i 7 ustawy o ochronie zwierząt), czy w chwili interwencji na miejscu zdarzenia był obecny lekarz weterynarii i czy wcześniej powiadomili o swoich działaniach służby Policji czy Straży Miejskiej. Ponadto zdaniem Sądu należałoby ustalić, poprzez przesłuchanie przedstawicieli (...) na okoliczność stanu zdrowia zwierząt w dniu 9 maja 2017r., w sytuacji, gdy zwierzęta zbadane przez lekarza weterynarii okazały się zdrowe i w dobrej kondycji, a jeden

z nich zdechł, dopiero po tej interwencji (zaświadczenie z dnia 10 maja 2017r. – karta 4 akt). Do przedmiotowej sprawy organ ścigania winien także dołączyć akta postępowania w sprawie dotyczącej znęcania się nad zwierzętami przez M. B. i ustalenia jego końcowego rozstrzygnięcia. Dopiero natomiast takie ustalenia mogłyby pozwolić na ocenę czy zachodzi czy też nie podejrzenie popełnienia czynu z art. 193 k.k., art. 231 k.k., czy też art. 227 k.k., w sytuacji, gdy przedstawiciele (...) wykonywali czynności bez obecności odpowiednich służb i lekarza weterynarii. Z tych też względów decyzję Prokuratora odnośnie odmowy wszczęcia postępowania należy uznać za przedwczesną, dopiero bowiem wykonanie powyżej wskazanych czynności dowodowych, pozwoli na dokonanie niewątpliwych ustaleń faktycznych, koniecznych dla prawidłowej oceny możliwości i zasadności prowadzenia postępowania przygotowawczego.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność